

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

15 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Țurcan Anatolie și Plămădeală Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Babenco Igor, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 martie 2020, în cauza penală în privința lui

Babenco Igor XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 20.05.2019-12.12.2019;

Instanța de apel: 11.01.2020-04.03.2020;

Instanța de recurs: 28.09.2021 – 15.12.2021.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 12 decembrie 2021, Babenco Igor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.151 alin.(1) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

În baza art.90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 5 ani.

S-a încasat de la Babenco Igor, în beneficiul statului, cheltuielile de judecată în mărime de 320 lei.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat *in fapt* că, Babenco Igor, pe 23 decembrie 2018, la aproximativ ora 02:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în holul de la etajul I al casei XXXXX, în rezultatul unui conflict iscat cu cet. Axenti Vasile, având intenția de a cauza leziuni corporale persoanei în cauză, i-a aplicat ultimului multiple lovituri cu pumnii și picioarele în diferite regiuni ale corpului, provocându-i în rezultat, conform raportului de expertiză judiciară nr.XXXXX din 03.04.2019, leziuni corporale sub formă de traumă craniu-cerebrală închisă manifestată prin fractura osului temporal pe stânga cu implicarea ambelor lambele, cu trecere în baza craniană, contuzie cerebrală grad II, hemomastoididum pe stânga, fractura oaselor nazale,

fractura cominutivă arcadei zigomatice bilateral, excoriații la nivelul feței, echimoze bilateral peri oculare, fractura coastelor VI, VII, pe dreapta, și fractura coastelor VI, VII, VIII, IX, pe stânga, emfizem subcutan și intermuscular bilateral în regiunea toracelui și gâtului, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, ce prezintă pericol pentru viață, ce se califică ca vătămare corporală gravă.

Pe baza stării de fapt, confirmată de probele administrate, instanța de judecată a reținut în drept, că faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive a infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(1) Cod penal, individualizată prin „*Vătămarea intenționat gravă a integrității corporale și a sănătății, care este periculoasă pentru viață*”.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care Babenco Igor să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.151 alin.(1) Cod penal, la 8 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea cerințelor sale procurorul a invocat că, inculpatul Babenco Igor atât la etapa urmăririi penale, cât și în ședința de judecată nu a recunoscut vina de comiterea infracțiunii incriminate, însă, vina inculpatului este dovedită în instanța de judecată prin următoarele probe: declarațiile părții vătămate Axenti Vasile; declarațiile martorilor: Josanu Veceslav, Bostan Olga, Mînza Artiom, Irașcu Nicolae Gheorghe, Kuzmenco Ghenadie, declarațiile expertului Goncioglo Ecaterina; plângerea cet. Axenti Vasile din 07.02.2019; procesul verbal de cercetare la fața locului din 16.04.2019; procesul verbal de constatare din 04.04.2019; raportul de expertiză judiciară nr.201902D0357 din 03.04.2019; proces verbal de confruntare din 09.04.2019.

Totodată, instanța de fond la emiterea sentinței a ignorat prevederile art.61 Cod penal, conform căruia pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Astfel, pronunțând o sentință de condamnare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pentru comiterea unei infracțiuni contra veți și sănătății persoanei, fiind periclitate interesele constituționale ale cetățenilor și orânduirea socială, nu a fost atins scopul principal și anume prevenirea de comitere de noi infracțiuni de către inculpat, precum și de către alte persoane.

De asemenea, instanța de judecată eronat a individualizat criteriile generale de aplicare a pedepsei în ordinea art.75 Cod penal, instanța de judecată nu a luat în considerație că, inculpatul Babenco Igor anterior a fost condamnat pentru comiterea altor infracțiuni, a comis o infracțiune gravă, prin ce se demonstrează că inculpatul nu a făcut careva concluzii, și din nou a comis o altă infracțiune din categoria celor grave, pentru care sancțiunea prevede o pedeapsă de la 5 la 10 ani privațiune de libertate.

La fel, apelantul a indicat că, efectul pedepsei penale este prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni de către persoana implicată pe caz cât și de alte terțe persoane, iar prin aplicarea unei pedepse blânde, în privința inculpatului Babenco Igor, nu se va atinge scopul pedepsei penale de corijare a acestuia.

În final, procurorul a menționat că, reieșind din scopul pedepsei penale – restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, precum și de influența

pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, suspendarea condiționată a executării pedepsei, poate doar să încurajeze comiterea pe viitor de către inculpat și alte persoane a altor infracțiuni.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 martie 2021, apelul declarat a fost admis, casată sentința parțial, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2) Cod de procedură penală și pronunță o nouă hotărâre potrivit modului stabilit de prima instanță după cum urmează:

Babenco Igor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.151 alin.(1) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest s-a menținut dispozițiile sentinței instanței de fond.

În motivarea soluției sale, instanța de apel a menționat că, referitor la învinuirea înaintată inculpatului Babenco Igor, instanța de apel a constatat în baza probelor administrate de acuzatorul de stat că acțiunile infracționale ale inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(1) Cod penal, sentința primei instanțe nefiind contestată în această parte de către părțile la proces.

Instanța de apel a constatat însă că instanța de fond, la stabilirea pedepsei inculpatului Babenco Igor a aplicat în mod eronat normele de drept penal.

Astfel, din materialele cauzei rezultă că prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13.10.2011, s-a casat parțial sentința Judecătoriei Criuleni din 27.05.2011, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Babenco Igor, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.art.27-186 alin.(2) lit. d), e); 186 alin.(2) lit. b), c), d); 187 alin.(2) lit. d), e); 188 alin.(2) lit. b), d), f); 192¹ alin.(2) lit. a), c) și 208 alin.(1) Cod penal și cu aplicarea art.84 Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 10 (zece) ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit scrisorii semnate de Administrația Penitenciarului nr.4 Cricova, prin încheierea judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 21.02.2018, Babenco Igor a fost eliberat în baza art.91 Cod penal de executarea părții rămase de 3 luni și 19 zile.

Cu trimitere la prevederile art.art.34, 111 alin.(1) lit. h) Cod penal, instanța de apel a notat că, pe 23.12.2018, adică după 10 luni de la eliberarea din locurile de detenție, Babenco Igor săvârșește infracțiunea prevăzută la art.151 Cod penal, care potrivit art.16 Cod penal, la fel se atribuie la categoria infracțiunilor grave.

Respectiv, în privința lui Babenco Igor a fost reținută starea de recidivă periculoasă, or acesta a săvârșit infracțiunile în timpul majoratului, a fost condamnat la închisoare cu executare reală și având precedente penale nestinse pentru săvârșirea unei infracțiuni grave, a comis din nou cu intenție o infracțiune gravă. Prevederile art.33 alin.(5) Cod penal nu sunt aplicabile speței.

Potrivit art.90 alin.(4) Cod penal, persoanelor care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum și în cazul recidivei periculoase sau deosebit de periculoase, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei nu se aplică.

Respectiv, mărimea pedepsei penale în privința lui Babenco Igor pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art.151 alin.(1) Cod penal, a fost determinată în conformitate cu art.82 alin.(2) Cod penal, adică această nu poate fi mai mică de o treime din maximul pedepsei prevăzute la art.151 alin.(1) Cod penal, ceea ce constituie 6 ani și 8 luni.

Astfel, ținând cont de personalitatea inculpatului, care anterior a fost atras la

răspundere penală pentru săvârșirea infracțiunilor contra proprietății, inclusiv cu aplicarea violenței, de faptul că a săvârșit infracțiunea având antecedente penale nestinse, de comportamentul acestuia după săvârșirea infracțiunii, instanța de apel a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea lui Babenco Igor va fi posibilă cu stabilirea unei pedepse în formă de închisoare pe un termen de 7 ani, cu izolarea acestuia de societate.

5. Inculpatul a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea acesteia și aplicarea unei pedepse non privative de libertate în privința sa.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, nu i-a fost adus la cunoștință data ședinței de judecată. De către prima instanță a fost condamnat la 5 ani închisoare, cu suspendarea condiționată pe o perioadă de probațiune de 5 ani.

Totodată, a indicat că regulat s-a prezentat la probațiune, însă fără motiv i-a aplicat o pedeapsă cu executare în penitenciar, în acest context solicită să-i fie aplicat o pedeapsă non privative de libertate.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, decide asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că, recursul este declarat peste termen.

Termenul de recurs este un termen procesual legal, durata lui fiind stabilită prin lege. El este absolut și are caracter imperativ, adică depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar dacă totuși recursul a fost declarat după expirarea termenului el urmează a fi respins ca tardiv, cu excepția când întârzierea a fost determinată de motive întemeiate.

În conformitate cu prevederile art.422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile **de la data pronunțării deciziei**.

Potrivit dispozițiilor art.230 Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Analizând materialele cauzei, Colegiul penal constată că, conform procesului-verbal al ședinței de judecată din 04 martie 2020 (f.d.38-42 Vol. II), a fost pronunțat dispozitivul deciziei instanței de apel în prezența inculpatului Babenco Igor și avocatului acestuia, Tașco Vasile, cu înștiințarea lor despre pronunțarea deciziei integrale la 01 aprilie 2020.

Totodată, potrivit certificatului din 01.04.2020, privind situația epidemiologică de COVID-19, pronunțarea deciziei motivate la caz, a fost amânată pentru 06.04.2020.

La fel, potrivit materialelor cauzei penale, Curtea de apel Chișinău a expediat copia deciziei motivate, inculpatului Babenco Igor și avocatului acestuia Tașco Vasile (f.d.44 Vol. II).

Conform art.231 alin.(2)-(3) Cod de procedură penală, calcularea termenelor procedurale se pornește de la ora, ziua, luna și anul indicate în actul care a provocat curgerea termenului. La calcularea termenelor nu se ia în calcul ora sau ziua de la care începe să curgă termenul, nici ora sau ziua în care acesta se împlinește.

Așadar în speță, termenul de declarare a recursului conform art.422 Cod de procedură penală, a început să decurgă din 07 aprilie 2020 de la pronunțarea deciziei integrale, *ultima zi pentru declararea recursului fiind 07 mai 2020*, iar recursul ordinar declarat de inculpat a fost depus la 09 septembrie 2021 (conform ștampilei de pe plic), prin urmare, cu omiterea termenului de 30 de zile stabilit de lege.

În acest context instanța de recurs dispune inadmisibilitatea recursului ca fiind depus peste termen, aceasta nu se expune asupra circumstanțelor de drept ale cauzei și legalității hotărârii adoptate, din care motiv nu există teme de a se verifica legalitatea deciziei instanței de apel.

Astfel, raportând situația reținută în cauză la prevederile art.art.422, 432 alin.(2) pct.2) Cod de procedură penală, rezultă că recursul declarat este inadmisibil, deoarece este declarat peste termen.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 martie 2020, în cauza penală în privința lui *Babenco Igor XXXXX*, deoarece este declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 15 decembrie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie